

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/140/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200156
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5021200156.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L.. V. Q., M.. XX.XX.XXXX, Q. M. XXXX/XX-XX, XXX XX R. B., právne zastúpený: Advokátska kancelária ŠKODLER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Dobšinského 12, 811 05 Bratislava, IČO: 47 238 232, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej číslo: 6642-4/2021-BA zo dňa 15.02.2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 33Sa/9/2021-70 z 04. októbra 2021 takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením č. k. 33Sa/9/2021-70 z 04. októbra 2021, podľa ust. § 98 ods.1, písm. g/ v spojení s ust. § 7 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej tiež len „S.s.p.“) odmietol žalobu. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že krajský súd mal preukázané, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredie (žalovanej) číslo: 6642-4/2021-BA zo dňa 15.02.2021, ktorým žalovaná v konaní o proteste prokurátora Okresnej prokuratúry Žilina č. Pd 88/19/5503-9 zo dňa 15. októbra 2019, ktorý podal prokurátor proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín č. 700-1810423217-GC04/17 zo dňa 24. marca 2017 vo veci predpísania poistného na nemocenské poistenie, poistného na starobné poistenie a poistného do rezervného fondu solidarity v sume 210,60 Eur žalobcovi za obdobie od 01. januára 2011 do 25. januára 2011, zastavil podľa § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín zo dňa 24. marca 2017 nadobudlo právoplatnosť dňa 19. apríla 2017. Proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín zo dňa 24. marca 2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín dňa 15. októbra 2019 protest č. Pd 88/19/5503-9, v ktorom navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť. Sociálna poisťovňa, pobočka Dolný Kubín nemienila protestu prokurátora vyhovieť, preto v súlade s § 24 ods. 6 zákona o prokuratúre v znení účinnom od 1. júla 2016 predložila protest zo dňa 15. októbra 2019 Sociálnej poisťovni, ústredie na rozhodnutie. Prokurátor podaním zo dňa 13. januára 2021 vzal protest prokurátora zo dňa 15. októbra 2019 proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Dolný Kubín zo dňa 24. marca 2017 späť predtým, ako bolo o ňom rozhodnuté, preto Sociálna poisťovňa, ústredie v súlade s ust. § 24 ods. 15 zákona o prokuratúre v znení účinnom od 1. júla 2016 konanie zastavila.

3. Za kľúčové považoval krajský súd právne posúdiť možnosti súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia o zastavení konania o proteste prokurátora. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť, že bola ukrátená na svojich právach. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorými neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu, súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy je teda vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené, ako to správne tvrdí žalobca.

4. Krajský súd v súlade s princípom právnej istoty a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, ktorého súčasťou je aj rešpektovanie právneho názoru vysloveného skôr súdom v totožnej otázke, ktorá je predmetom tohto konania, poukázal na konanie, ktorého predmetom bolo aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti proti oznámeniu prokuratúry o späťvzati protestu prokurátora a proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie o zastavení konania o proteste prokurátora z dôvodu jeho späťvzatia sp. zn. III. ÚS 311/2021-13 zo dňa 13.05.2021, ktorého relevantnú časť v odôvodnení rozhodnutia aj citoval.

5. Krajský súd konštatoval, že Protest prokurátora je jedným z prostriedkov prokurátorského dozoru, ktorý prokurátor vykonáva vo vzťahu k orgánom verejnej správy. Prokurátor môže podať protest proti právoplatnému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, ktorým bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis, a ktorým boli založené, zmenené alebo zrušené práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb. Správny súd iba zdôrazňuje, že pokiaľ účastník podá podnet na podanie protestu prokurátora, ide ďalej o fakultatívny postup prokurátora, či tento protest podá alebo nie. Nie je preto namieste ani spochybňovať jeho ďalšie dispozičné úkony, akým je aj späťvzatie jeho podnetu. Fyzické a právnické osoby napokon nie sú aktívne legitimované na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti a postupu správneho orgánu ani v prípade rozhodnutia o nevyhovení protestu prokurátora (uznesenie NS SR sp. zn. 5Sžo 219/2015 zo dňa 22.03.2016). Účinným právnym prostriedkom ochrany práv žalobkyne mala byť žaloba na prieskum zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina č. 700-1610828817-GC04/17 zo dňa 5. apríla 2017 vo veci predpisania poistného po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov.

6. Záverom správny súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovanej, ktorým bolo zastavené konanie o proteste prokurátora, ktorý zobral späť svoj protest, predstavuje rozhodnutie procesnej povahy, nakoľko ním nedošlo k meritornému rozhodnutiu vo veci samej a taktiež nemohlo mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. v spojení s § 7 písm. e/ S.s.p.

II.

Kasačná sťažnosť žalobcu

7. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. Navrhoval, aby kasačný súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalobca sa v dôvodoch kasačnej sťažnosti nestotožnil s názorom krajského, že preskúmané rozhodnutie je rozhodnutím procesnej povahy, ktorým zároveň nemalo dôjsť k zásahu do subjektívnych práv sťažovateľa, v čoho dôsledku má byť v zmysle § 7 písm. e/ S.s.p. vylúčené zo súdneho prieskumu, majúca za to, že krajský súd napadnutým rozhodnutím rozhodol nesprávne a nezákonne a to na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukazom na to, že s právom protestu je spojené aj právo prokurátora podať správnu žalobu, žalobca namietal, že v dôsledku späťvzatia protestu prokurátora a s tým spojeného rozhodnutia žalovanej, bolo však absolútne zmarené jeho právo na súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods.1 Ústavy SR. Vytýkal žalovanej, že pri rozhodovaní o zastavení konania opomenula skúmať zákonnosť späťvzatia protestu a súčasne vytýkal správne súdu, že v procese súdneho prieskumu sa náležite nevysporiadal so zákonnosťou späťvzatia, keďže mu predchádzal nezákonný pokyn generálnej prokuratúry. Tvrdil, že ust. § 7 písm. e) S.s.p. sa nevzťahuje na tie rozhodnutia, ktoré mohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania, pričom (ne)preskúmateľnosť

orgánov verejnej správy je potrebné vnímať a posudzovať v spojení s ich spôsobilosťou zasiahnuť do práv ich adresátov, v ktorej súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 8Sžf/29/2010.

III.

Vyjadrenie žalovanej ku kasačnej sťažnosti

9. Žalovaná sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadrila písomným podaním z 19.07.2022. Zotrvávajúc na svojom právnom názore, navrhovala aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Vo vyjadrení uviedla, že zákon o prokuratúre dáva prokurátorovi podľa ust. § 23 ods.3 oprávnenie vziať podaný protest späť a v ust. § 24 ods.15 súbežne spája povinnosť orgánu verejnej správy rozhodnutím zastaviť konanie o proteste prokurátora. V tej súvislosti poukázala na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 311/2021 z 13.05.2021 ako i I.ÚS 161/2021 z 20.04.2021 a III.ÚS 309/2021-17 z 13.05.2021.

10. Taktiež žalovaná upriamila pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 6Ssk/45/2021 zo dňa 15. decembra 2021 v ktorom najvyšší správny súd rozhodoval v skutkovo a právne zhodnej veci. Podľa právneho názoru prezentovaného v rozhodnutí je rozhodnutie o zastavení konania procesným rozhodnutím, ktoré nemohlo mať vplyv na práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov konania, z ktorých dôvodov je rozhodnutie podľa ust. § 7 písm. e) zák.č. 162/2015 Z.z. vylúčené zo súdneho prieskumu správnymi súdmi. (obdobne aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Ssk/47/2021 z 15. decembra 2021)

11. K namietanému nezákonnému zásahu Generálnej prokuratúry SR do rozhodovacej autonómie podriadeného prokurátora poukázala žalovaná jednak na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Sa/12/2021-39 z 27.12.2021, ako i na stanovisko Krajskej prokuratúry Bratislava v ktorom reagovala na námietku, týkajúcu sa zákonnosti pokynu/usmernenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/3 Gd 1/21/1000-3 zo dňa 05.januára 2021.

IV.

Konanie a rozhodnutie kasačného súdu

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky bol formálne zriadený ústavným zákonom č. 422/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov dňa 1. januára 2021 a na základe zák. č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva.

13. Podľa ust. § 101e ods. 1,2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 423/2020 Z.z., najvyšší správny súd začne činnosť 1. augusta 2021. Výkon súdnictva prechádza od 1. augusta 2021 z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. augusta 2021 daná právomoc najvyššieho správneho súdu.

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. h/ v spojení s § 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu námietok sťažovateľa, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa - žalobcu nie je dôvodná.

15. Predmetom prieskumného konania kasačného súdu bolo uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 33Sa/9/2021-70 zo dňa 04. októbra 2021, ktorým krajský súd žalobu odmietol.

16. Predmetom súdneho prieskumu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č. 6642-4/2021-BA z 15. 02. 2021, ktorým žalovaná zastavila konanie o proteste prokurátora.

17. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverené právomoci a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom

právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy a ochranu pred iným zásahom orgánu verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších čít právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 S.s.p.). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 S.s.p.). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 S.s.p.). Správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 S.s.p.). Správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania (§ 7 písm. e/ S.s.p.)

18. Kasačný súd v danej veci mal preukázané, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, keď napadnutým uznesením odmietol žalobu, postupoval náležite v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku. Najvyšší správny súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovanej a konania mu predchádzajúceho pri aplikácii zákonnej úpravy relevantných právnych predpisov postupom podľa Správneho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd o nedostatku právomoci na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej napadnutého žalobou. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu, k obsahu súdneho spisu, k námietkam žalobcu uvedených v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 S.s.p. dospel k záveru, že v zásade nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozhodnutia. Kasačný súd na zdôraznenie správnosti a zákonnosti rozhodnutia správneho súdu uvádza nasledovné.

19. Zákonodarca v právnej norme § 2 ods. 1, 2 S.s.p. zakotvuje, že v správnom súdnictve správne súdy poskytujú ochranu právam a právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, ktorej ochrany sa môže domáhať každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, za podmienok ustanovených týmto zákonom (Správnym súdnym poriadkom). V právnej úprave § 177 ods. 1 S.s.p. zákonodarca ustanovuje, že žalobca sa môže správnu žalobou domáhať ochrany svojho subjektívneho práva. V právnej úprave ust. § 6 zákonodarca upravuje právomoc správneho súdu vykonať súdny prieskum napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, a v právnej norme § 7 S.s.p. ustanovuje, kedy správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, pričom v právnej norme § 7 písm. e/ S.s.p. stanoví, že správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Z uvedenej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že účelom správneho súdneho poriadku zákonodarcom sledovaným je zabezpečiť ochranu subjektívnych práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb, do ktorých podľa tvrdenia žalobcu bolo zasiahnuté nezákonným rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy. Ukrátenie musí byť v žalobe nielen tvrdené, avšak musí byť aspoň potenciálne možné. Úlohou správneho súdu pri skúmaní podmienok konania uvedených v § 98 ods. 1 písm. g) S.s.p. je posúdiť, či takéto subjektívne právo žalobcovi vôbec môže patriť a či napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy je vôbec spôsobilé žalobcu na jeho subjektívnom práve ukrátiť. Ak je zrejmé, že žalobcom tvrdené subjektívne právo nemôže existovať, nemôže doň byť zasiahnuté, a správna žaloba podaná na jeho ochranu tak nemôže byť prípustná (napr. uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 9 Sžsk 103/2020 alebo 7 Ssk 7/2021).

20. Úlohou prokuratúry v zmysle právnej úpravy ustanovenej v § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. je chrániť práva a zákonom chránené záujmy fyzických osôb, právnických osôb a štátu. Túto pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori podľa § 4 ods. 1 písm. c) a e) uvedeného zákona okrem iného,

uplatňovaním svojich oprávnení v konaní pred súdmi a dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy. Prokurátor vykonáva dozor podľa § 21 ods. 1 písm. a) prvého bodu uvedeného zákona preskúmaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy a uplatňuje ho protestom [§ 22 ods. 1 písm. a) uved. zákona]. 1) Prokurátor je oprávnený podať protest proti správnym aktom orgánov verejnej správy uvedených v § 21 ods. 1 písm. a), ktorými bol porušený zákon alebo iný všeobecne záväzný právny predpis. (§ 23 ods. 1 uvedeného zákona). Účastníkmi tohto konania sú podľa § 24 ods. 2 tohto zákona tí, ktorí boli alebo mali byť účastníkmi konania pred orgánom verejnej správy, v ktorom bolo vydané protestom napadnuté rozhodnutie. V zmysle § 24 ods. 14 cit. zákona ak orgán verejnej správy nevyhoví protestu prokurátora a nezruší ním napadnuté rozhodnutie, je prokurátor oprávnený podať proti rozhodnutiu správnu žalobu podľa Správneho súdneho poriadku. Z citovaných právnej úpravy vyplýva, že prokurátor pri podaní protestu vykonáva svoje verejnomocenské oprávnenie, ktoré mu priznáva zákon o prokuratúre. Toto verejnomocenské oprávnenie vykonáva vo vlastnom mene, v rámci vykonávania zákonom vymedzenej pôsobnosti (§ 3, § 4 ods. 1, § 21 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z.) zákonom ustanovenými prostriedkami - protestom prokurátora (§ 23 a 24 tohto zákona). Prokurátor pri podávaní protestu neuplatňuje subjektívne právo účastníka konania, teda nekoná ako splnomocnenec, či poverenec účastníka konania, z ktorého dôvodu ani konanie o proteste prokurátora nie je konaním o subjektívnom práve účastníka konania, ale je len osobitným formalizovaným postupom, v ktorom orgán verejnej správy koná o proteste prokurátora (§ 24 ods. 14 cit. zákona). Ide v podstate o špecifické prieskumné konanie, ktoré vytvára orgánom verejnej správy priestor na odstránenie nezákonnosti rozhodnutia, ktorú im prokurátor v proteste vytýka. Orgány verejnej správy môžu na protest postupovať tak, že buď zotrvávajú na zákonnosti napadnutého aktu (a protestu nevyhovujú), alebo ju uznávajú a predpísaným spôsobom rozhodnutie napadnuté protestom zmenia. Pokiaľ orgány verejnej správy protestu nevyhovujú a ponechajú napadnuté rozhodnutie nedotknuté, existujúci právny stav sa nijako nemení. Preto judikatúra už skôr dospela k záveru, že proti rozhodnutiu o nevyhovení protestu nemôže účastník konania podať správnu žalobu (napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5 Sžo 219/2015). V takomto prípade správnu žalobu môže podať len prokurátor, ktorý ju nepodáva proti rozhodnutiu, ktorým sa protestu nevyhovelo, ale priamo proti tomu rozhodnutiu, proti ktorému protest smeroval. (§ 24 ods.14 uvedeného zákona)

21. V konaní o proteste prokurátora sa nekoná o subjektívnych právach účastníkov konania, ani o samotnom práve prokurátora. Jeho predmetom v zmysle § 23 ods.3 uved. zákona je výlučne objektívna otázka, či napadnutým rozhodnutím došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu. Dôvodom, prečo účastníkmi konania o proteste sú aj účastníci konania, v ktorom sa vydalo napadnuté rozhodnutie, takisto nie je okolnosť, že by sa v tomto konaní rozhodovalo o ich právach. Dôvodom ich účasti je to, že výsledkom konania o proteste podľa § 24 ods. 7 zákona č. 153/2001 Z. z. môže byť zrušenie napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy a týmto zrušením môžu byť priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov. Dôvod ich účasti je teda rýdzo procesný - účelom je vytvoriť týmto účastníkom procesný priestor na uplatňovanie ich vplyvu na konanie pred tým, než prípadne dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

22. Z právnej úpravy ustanovenej v § 24 ods. 15 zákona č. 153/2001 Z. z. vyplýva povinnosť orgánu verejnej správy, aby konanie o proteste zastavil, len čo ho prokurátor vzal späť. Vzhľadom k tomu, že konanie o proteste prokurátora nie je určené na uplatňovanie subjektívnych práv účastníkov správneho konania, ani zastavenie tohto konania nemôže znamenať zásah do subjektívnych práv týchto účastníkov konania. Rozhodnutie, ktorým sa po späťvzatí protestu prokurátora konanie o ňom zastavilo, je z dôvodov uvedených vyššie procesným rozhodnutím, ktoré nemohlo mať vplyv na práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti účastníkov konania. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť na judikatúra ústavného súdu, napr. uznesenia sp. zn. I. ÚS 219/2021, II. ÚS 307/2021 alebo III. ÚS 380/2021. Vychádzajúc z uvedeného predmetné rozhodnutie je preto vylúčené z prieskumu správnymi súdmi podľa § 7 písm. e) S.s.p. Z uvedených dôvodov kasačný súd námietku žalobcu, ktorou v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom považuje za nedôvodnú.

23. Kasačný súd nemohol súhlasiť ani s argumentáciou žalobcu, že by takýmto rozhodnutím dochádzalo k zásahu do jej práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. V zmysle ustanovenia § 24 ods. 14 zákona č. 153/2001 Z. z. môže správnu žalobu podať výlučne prokurátor, ak jeho protestu nebolo vyhovené. Takúto správnu žalobu nemôže podať žiaden z účastníkov konania o proteste, a to z dôvodu, že v tomto konaní sa nekoná o ich subjektívnych právach. Žalobca mal však vlastnú možnosť využiť

právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, a teda mohol sa po využití riadneho opravného prostriedku v správnom konaní, žalobou domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej.

24. Vychádzajúc z právnych záverov uvedených vyššie najvyšší správny súd dôvody, žalobcom vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodov podľa § 440 ods.1, písm. g/ a f) S.s.p., vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré nemohli spochybníť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov potom najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

25. Neuniklo pozornosti kasačného súdu, že právny zástupca žalobcu hoc podal kasačnú sťažnosť v lehote, obsahovo nekorešpondovala s predmetom súdneho prieskumu a až následne bola na základe výzvy krajského súdu doručená kasačná sťažnosť so správnym obsahom v pdf (skratka z anglického slova Portable document format) dokumente. Uvedená skutočnosť bola vyhodnotená ako odstrániteľný nedostatok, ktorý bol na základe výzvy krajského súdu odstránený, preto pristúpil kasačný súd k prieskumu zákonnosti kasačnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia.

26. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznal. Žalobcovi ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v tomto konaní (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p.) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 168 veta prvá S.s.p.)

27. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá S.s.p.)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.